

KØBENHAVNS BYRET DOM

afsagt den 14. april 2021

Sag [REDACTED]

A

(advokat Anne Bøggild Utke)

mod

B

(advokat [REDACTED])

Denne afgørelse er truffet af dommer [REDACTED].

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen angår, om bilen med registreringsnummer [REDACTED] var kaskoforsikret hos B den 31. december 2019, hvor den brændte, og om der forelå dobbeltforsikring med forhandler- og værkstedsforsikringen tegnet hos A således at A kan gøre regres mod B i medfør af forsikringsaftalelovens §§ 41 og 42.

Sagen er anlagt den 9. oktober 2020.

Sagsøgeren, A har nedlagt påstand om, at sagsøgte, B tilpligtes til sagsøger at betale 71.052,84 kr. med tillæg af procesrente fra den 7. december 2020.

Sagsøgte, B har nedlagt påstand om frifindelse.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Oplysningerne i sagen

C rettede den 30. december 2019 henvendelse til **D** ved **E** med henblik på indgåelse af leasingaftale. Der er fremlagt udskrift af privatleasingaftale mellem **D** ved **E** og **C** hvorefter **C** skulle lease en Peugeot model 5008. Aftalen er dateret den 30. december 2019. Underskriftsfeltet er ikke udfyldt.

Det fremgår af leasingaftalen, at bilen skulle leveres af **F** og at bilen forventedes leveret den 30. december 2019. Af leasingaftalen fremgår blandt andet følgende om leasingperioden og forsikring:

"...

B. Leasingperioden

Leasingperioden er aftalt til 36 måneder beregnet fra den 1. i måneden efter bilens levering. Såfremt bilen leveres den 1. i en måned, løber leasingperioden dog allerede fra denne dag.

...

D. Forsikring

Det påhviler leasingtager at tegne ansvars- og kaskoforsikring.

Leasingtager har valgt at tegne forsikring hos

Forsikringsselskab: _____

..."

Af de almindelige betingelser for billeasing til private, der var vedlagt som bilag til leasingaftalen, fremgår blandt andet følgende om risikoen for bilen:

"...

§ 10 - Risiko

Leasingtager bærer risikoen for leasingbilens ødelæggelse, forringelse beskadigelse eller bortkomst (herunder tyveri) fra leveringstidspunktet og indtil leasingbilen er tilbageleveret til leasinggiver.

..."

C indregistrerede den 30. december 2019 bilen [redacted] i det danske Motorregister. I den forbindelse anmodede han via det digitale motorregister **B** om at tegne ansvars- og kaskoforsikring. Det fremgår af kvitteringen fra SKAT.dk, at **B** gerne ville tegne ansvars- og kaskoforsikring på bilen.

Det er mellem parterne ubestridt, at der ikke blev udarbejdet police mellem **B** og **C** den 30. december 2019, hvor **C** an-

modede om forsikringsdækning. Der er fremlagt **B** bilforsikringsbetingelser fra april 2019, hvor det af afsnit 2.4 om "Forsikringens hvem, hvad, hvor og hvornår" fremgår blandt andet følgende:

"...

2.1. Hvem dækker forsikringen

Forsikringstageren, som er den person, der har indgået aftalen med **B** og er påført policen, og enhver, herunder virksomheder, der med forsikringstagerens tilladelse eller i forsikringstagerens interesse, benytter bilen som fører, er dækket af forsikringen.

Ved salg er ny ejer af bilen dækket i henhold til lovgivningen. Den nye ejer hæfter for en eventuel selvrisko på forsikringen, uanset størrelsen af denne.

Hvis forsikringstageren ikke kan få erstatning som følge af en dækningsundtagelse, kan en anden rettighedshaver (fx panthaver eller leasinggiver) heller ikke få erstatning. Forsikringsaftalelovens § 54 er herved fraveget.

..

2.4. Hvornår dækker forsikringen

Forsikringen gælder for etårige perioder og dækker fra det tidspunkt, hvor **B** accepterer fx en begæring, anmodning via SKAT, fra et aftalt senere tidspunkt eller modtager accepteret tilbud.

..."

Det er mellem parterne ubestridt, at bilen ikke blev leveret til **C** den 30. december 2019, og at dette ikke beroede på **C** forhold.

Det er endvidere ubestridt, at bilen brød i brand den 31. december 2019, mens bilen henstod hos forhandler **F** og at bilen herved blev totalskadet.

A hvor **F** havde tegnet forhandlerværkstedsforsikring, anerkendte skaden og udbetale 144.009 kr. i forsikringssum til **F**

A fremsatte ved mail af 30. juni 2020 regreskrav mod **B** i anledning af skaden.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af **C**

C har forklaret, at han ved årsskiftet 2019/2020 stod overfor at skulle skifte bil. Han havde tidligere leaset en bil hos Peugeot og ville gerne lease en ny bil. Han tog derfor kontakt til Peugeot i december 2019. Den bil, han ønskede, skulle først klargøres. I forretningen underskrev han dokumenterne og betalte den første leasingydelse. Det må have været den 30. december 2019. Der var nogle papirer, forhandleren ikke kunne nå at få på plads den dag. Det gjorde, at han ikke fik udleveret bilen, og at det ikke blev endeligt den dag. Det var ikke noget stort problem, fordi han stadig havde den bil, han tidligere har leaset. Der var nogle nye leasingregler, der trådte i kraft ved årsskiftet, hvilket var medvirkende til, at aftalen ikke kunne komme på plads den 30. december 2019. Som han husker det, fik de ordnet de fleste papirer den dag. Bilforhandleren ordnede indregistreringen. De aftalte, at den hidtidige forsikring hos **B** skulle køre videre.

Han fik efterfølgende at vide, at bilen var brændt, hvorfor han ikke kunne lease den bil, der var planlagt. Det tog herefter noget tid at få en tilsvarende bil. Det var nok midt i februar 2020, han fik udleveret en ny bil. I den mellemliggende periode fik han en lånebil. Selv om det blev en anden bil end den først aftalte bil, han leasede, var det samme kontrakt, der lå til grund for leasing af bilen.

Han havde set den bil, han skulle have fået udleveret. Han havde regnet med at få den udleveret den 30. december 2019. Bilforhandleren havde flaget, at det godt kunne være, at han ikke kunne få bilen med den 30. december 2019. Det var på forhandlerens initiativ, at han ikke fik bilen med den dag. Det var fordi, papirerne ikke var helt klar.

Det var hans opfattelse, at aftalen var indgået den 30. december 2019, men at han bare ikke kunne få bilen med den dag. Foreholdt at leasingaftalen ikke var underskrevet huskede vidnet det sådan, at han underskrev leasingaftalen via e-Boks. Han er i tvivl, om det var den 30. december 2019 eller om det var i starten af januar 2020.

Parternes synspunkter

A har i sit påstandsdokument anført følgende:

" ...

Anbringender og indsigelser

Ved indregistreringen af bilen [redacted] den 30. december 2019 blev der sendt anmodning om tegning af såvel den lovpligtige ansvarsforsikring som kaskoforsikring til **B** efter den primære brugers ønske, jf. bilag 2.

Forsikringselskaber, der har koncession til at tegne lovpligtig ansvarsforsikring for biler, er forpligtiget til at "overtage [ansvars-]forsikring for enhver forsikringspligtig, der vil underkaste sig selskabets forsikringsbetingelser", jf. bekendtgørelse 2018-12-18 nr. 1618 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer § 1. Modsæt-

ningsvist, kan forsikringselskaber nægte at tegne kaskoforsikringer, hvorfor forsikringselskaberne har mulighed for at "låse" den pågældende funktion i motorregistreret eller indsætte forbehold.

Den primære bruger, **C** var bekendt med **B** sædvanlige betingelser både for så vidt angår ansvars- som kaskoforsikring, idet hans tidligere bil tillige var ansvars- og kaskoforsikret hos **B**. Det må således lægges til grund, at **C** var "villig til at underkaste sig" **B** forsikringsbetingelser.

B havde ikke låst adgangen til anmodning om kaskoforsikring i motorregistreret, og havde heller ikke som auto-tekst taget forbehold for f.eks. skadeshistorik mv., men derimod tilladt, at der automatisk skete accept af både ansvarsforsikring og kaskoforsikring.

Det må således også på baggrund af bilag 2 lægges til grund, at der mellem **B** og **C** var indgået aftale om ansvars- og kaskoforsikring for bilen [redacted] pr. indregistreringsdatoen den 30. december 2019, jf. bekendtgørelse 2018-12-18 nr. 1618 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer § 2.

Dette følger tillige af kendelse fra Ankenævnet for Forsikrings af 7. august 2019 i sag nr. 93460, hvor Ankenævnet fandt, at der mellem forsikringselskabet og forsikringstageren var indgået forsikrings-aftale om kaskodækning via anmodning om automatisk accept i motorregistreret, hvorfor selskabet skulle genoptage behandlingen af kaskoskaden. Selskabet var altså bundet af aftalen indgået via motorregisteret og ikke afvise med henvisning til manglende kaskoforsikring, uanset at den pågældende kunde ikke opfyldte selskabets acceptregler.

Uden dokumentation for, at forsikringsdækningerne fra **B** og/eller **C** side var betinget af bagvedliggende forhold, og først skulle træde i kraft fra et senere tidspunkt end indregistreringen, er det uden betydning, om bilen var udleveret til **C**. Der var forventet udlevering til **C** den 30. december 2019, bilen blev faktisk indregistreret den 30. december 2019, og der skulle således oplagt – for tilfælde af såvel ansvars- som kaskoskade – være ansvars- og kaskoforsikring for bilen pr. 30. december 2019 og frem.

På denne baggrund må det således lægges til grund, at den interesse, der var i bilen [redacted] pr. 31. december 2019, var forsikret mod samme fare (f.eks. brand) hos både **A** og **B** og at der derved forelå dobbeltforsikring, jf. forsikringsaftalelovens § 41.

Det følger af forsikringsaftalelovens § 54, stk. 1, at en tingsforsikring som udgangspunkt tegnes til fordel for enhver, der som ejer, panthaver eller indehaver af anden tingslig ret, eller fordi han bærer faren for tingen vil lide tab ved, at den forringes eller går til grunde. Udgangspunktet i forsikringsaftalelovens § 54, stk. 1 kan fraviges, hvis der i forsikringspolice/-betingelserne er angivet

en klar og tydelig afgrænsningen af den sikrede personkreds. **B**

har ikke ført bevis for, at udgangspunktet i forsikringsaftaleloven § 54, stk. 1, klart og tydeligt er fraveget på kaskoforsikringen, hvorfor det må lægges til grund, at forhandleren, **F** var omfattet af den sikrede personkreds, idet **F** netop bar faren/risikoen for økonomisk tab, da bilen brændte på hans plads.

A har haft en samlet skadesudgift som følge af branden på 144.009 kr., og har på baggrund af ovennævnte forholdsmæssig regresadgang overfor **B** jf. forsikringsaftalelovens § 42, hvilket parterne er enige om rent beløbsmæssigt kan opgøres til 71.052,84 kr.

..."

B har i sit påstandsdokument anført følgende:

"...

Anbringender

Det bemærkes indledningsvist, at der mellem parterne er enighed om de beløbsmæssige opgørelser.

Det spørgsmål, retten skal tage stilling til, er herefter alene, om bilen med registreringsnummer [redacted] den 31. december 2019 var forsikret ved både **A** og **B** (idet der i så fald forelå dobbeltforsikring).

Det faktiske hændelsesforløb er der i al væsentlighed enighed om, idet der herom henvises til det i stævningen og svarskriftet anførte.

Sagen drejer sig om en leaset bil, en Peugeot 5008, som **C** havde leaset gennem Peugeot Leasing.

Bilen var oprindeligt aftalt til levering (afhentning) den 30. december 2019, men blev ikke som forudsat afhentet, idet bilen ikke var klargjort til brug.

I stedet henstod bilen efter den 30. december 2019 ved **F** der skulle levere bilen. Bilen var på dette tidspunkt ubestridt forsikret ved **A** gennem **F** forhandler- og værkstedforsikring.

Den 31. december 2019 brød bilen i brand, hvilken brand medførte omfattende skader, der affødte en reparationsudgift på væsentlig over bilens værdi. Bilen blev derfor ikke repareret, og **A** har på den baggrund opgjort og udbetalt erstatning for bilens handelsværdi fratrukket værdien af bilens rester.

Den beløbsmæssige opgørelse er der som nævnt enighed om mellem parterne.

Leasingtager, **C** havde i overensstemmelse med leasingaftalens punkt D og § 11 om leasingtagers pligt til at tegne ansvar- og kaskoforsikring rettet henvendelse til **B**

Her blev bilen indregistreret den 30. december 2019 som tilhørende **E** og med **C** som primær bruger.

B udstedte ikke den 30. december 2019 en police på forsikringen. Da bilen brændte dagen efter – inden den var leveret til **C** – blev der heller ikke efterfølgende udstedt en police.

B har under sagen som Bilag A, B og C fremlagt de vilkår, der ville have været gældende, hvis der den 30. december 2019 eller dagene umiddelbart efter var udstedt en forsikringspolice.

Det bestrides med henvisning til ovenstående forløb, at bilen den 31. december 2019 var forsikret ved **B**

Det bestrides derfor også, at der foreligger en dobbeltforsikring efter forsikringsaftalelovens §§ 41 og 42.

Det gøres til støtte herfor gældende, at forsikringsdækningen følger det underliggende retsforhold, idet leasingtagers pligt til at tegne forsikring netop udspringer af, at leasingtager ved leasingaftalen får rådighed over det leasede aktiv (her bilen).

Leasingtager har hverken interesse i eller pligt til at forsikre det leasede uden for leasingperioden, hvilket lavpraktisk vil sige den periode, hvori leasingtager har det leasede aktiv til rådighed.

Tilsvarende har hverken leasinggiver eller nogen anden part en reel interesse i at kræve, at leasingtager forsikrer det leasede aktiv, før det faktisk overdrages, idet leasinggiver hhv. den af leasinggiver antagne forhandler indtil dette tidspunkt er nærmest til at bære risikoen – og dermed forsikre risikoen – for det leasede aktivs hændelige undergang.

Det bestrides, at der er tale om en forsikring af tredjemands interesse (hvor forsikringen dækker uanset, at det er leasinggiver eller andre, der lider tabet), idet forsikringen ved **B** er tegnet af leasingtager og til dækning af dennes interesse.

Det følger heraf umiddelbart, at dækning ved **B** er betinget af og begrænset til leasingtagers tab.

Det ovenfor beskrevne generelle synspunkt illustreres i den konkrete sag, hvor **A** netop har tegnet en relevant og dækkende forsikring i form af en pladsforsikring, der dækker skaden fordi den leasede bil på skadestidspunktet ikke var udleveret, men henstod på **F** plads.

A risiko er ikke ændret eller forøget som følge af den af **C** indgåede leasingaftale.

Det gøres supplerende gældende, at den beskrevne overgang fra leasinggivers og/eller andres forsikring til leasingtagers forsikring på udleveringstidspunktet i hvert fald må være retvisende i en situation som den foreliggende, hvor det udelukkende skyldes **F** forhold, at bilen ikke er udleveret på det aftale tidspunkt.

De materielle regler om leasing er i overensstemmelse hermed.

Ved leasing overgår risikoen for det leasede således, i overensstemmelse med dansk rets almindelige regel om risikoovergang, ved leasinggenstandens levering, jf. købelovens § 17.

Først ved overdragelsen overgår risikoen til leasingtager.

Denne grundlæggende regel er udtrykkeligt medtaget i parternes konkrete aftale, hvor det af **D** almindelige betingelser, § 10, fremgår at "leasingtager bærer risikoen for leasingbilens ødelæggelse, forringelse, beskædigeelse eller bortkomst (herunder tyveri) fra leveringstidspunktet og indtil leasingbilen er tilbageleveret til leasinggiver." (min fremhævelse).

At bilen på tidspunktet henstod ved **F** forrykker ikke på det her citerede vilkår, da **F** ikke opbevarede bilen på leasingtagers initiativ eller anmodningen. Skaden skete, som beskrevet, inden bilen blev udleveret til **C**

Den almindelige regulering af risikoens overgang er bestemmende for, hvem af parterne, der ved den leasede genstands undergang lider et tab.

Hvis en leaset bil inden levering hændeligt går til grunde, er risikoen herfor og derfor tabet forbundet hermed leasinggivers hhv. den af leasinggiver antagne mellemmands.

Det er på dette tidspunkt leasinggivers hhv. den af leasinggiver antagne mellemmands, og tabet vil derfor også efter omstændighederne være dækket af leasinggivers og/eller den af leasinggiver antagne mellemmands kasko-, plads-, eller øvrige tingsforsikring.

Omvendt har leasingtager, da risikoen for bilens hændelige undergang ikke er overgået til denne, ikke lidt noget tab – hvilket dels udtrykker og indebærer, at leasinggiver ikke kan kræve genstanden erstattet af leasingtager, dels (som en automatisk refleksvirkning heraf), at leasingtager derfor heller intet krav har på sin eventuelle kasko- eller øvrige tingsforsikring.

Netop situationen med leasing er direkte beskrevet i den forsikringsretlige literatur.

Der kan herved henvises til Jønsson & Kjærgaard, Dansk Forsikringsret, 9. udgave s. 55 med følgende rammende forklaring af det almindelige vilkår om leasingtagers forsikringspligt.

”Leasing kontrakter indeholder således normalt bestemmelser om, at leaseren skal tegne forsikring for den leasede ting. Begrundelsen er den samme som ellers. Udleaseren ønsker sikkerhed for det tilfælde, at tingen går til grunde, mens den er i leaserens besiddelse.” (min fremhævelse)

Det fremgår udtrykkeligt af den konkrete leasingsaftale – der dog ikke er underskrevet af parterne –, at leasingperioden er 36 måneder fra ”den 1. i måneden efter bilens levering.” (pkt. B) (min fremhævelse).

Det fremgår videre som citeret ovenfor af de almindelige betingelser, at leasingtager bærer risikoen *efter* levering.

Leasingaftalen fastsætter således ”bilens levering” både som skæringstidspunkt for leasingaftalens begyndelse og for risikoens overgang.

Leasingtager har derfor ifølge aftalen ingen forpligtelser inden dette tidspunkt, ligesom leasingtager ikke bærer noget økonomisk ansvar for bilens bortgang.

Da skaden er sket inden levering, og dermed inden leasingaftalens begyndelse hhv. risikoens overgang, har **B** som kaskoforsikrer intet ansvar for skaden.

...”

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Rettenns begrundelse og resultat

Efter bevisførelsen lægger retten til grund, at **C** den 30. september 2019 indgik aftale med **D** ved **E** vedrørende leasing af bilen med registreringsnummer XXXXXXXXXX med forventet levering samme dag. Retten lægger endvidere til grund, at **C** via SKAT.dk indregi-

strerede bilen den 30. december 2019, og at han i den forbindelse anmodede **B** om tegning af ansvars- og kaskoforsikring.

Af SKAT.dk's automatiske kvittering for registrering af motorkøretøjet af 30. december 2019 fremgår, at **B** gerne ville tegne ansvars- og kaskoforsikring på køretøjet.

Af punkt 2.4 i **B** bilforsikringsbetingelser fra april 2019, som, parterne er enige om, er de betingelser, der skulle regulere forsikringsforholdet, fremgår, at forsikringen dækker fra det tidspunkt, hvor **B** accepterede for eksempel en begæring, anmodning via SKAT, fra et aftalt senere tidspunkt eller modtog accepteret tilbud.

Retten finder herefter og efter de foreliggende oplysninger i øvrigt, at **B** må anses for at have afgivet et bindende løfte til **C** om, at kaskoforsikringen var tegnet med ikrafttrædelse fra anmodningen via SKAT den 30. december 2019.

I mangel af regulering heraf i forsikringsaftalen eller i forsikringsaftaleloven finder retten, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at antage, at kaskoforsikringens dækning var betinget af, at bilen var leveret og risikoen overgået til **C**

Retten bemærker herved, at kaskoforsikringen blev tegnet den 30. december 2019, uagtet det var uvist, om bilen kunne leveres samme dag, og at der ikke i **B** bilforsikringsbetingelser punkt 2.4 vedrørende dækningsperioden var taget nogle forbehold for forsikringens ikrafttræden.

Efter punkt 2.1 i bilforsikringsbetingelserne var forsikringstageren og enhver, der med forsikringstagerens tilladelse eller forsikringstagerens interesse benytter bilen som fører, dækket af forsikringen. Endvidere var en ny ejer dækket af forsikringen i henhold til lovgivningen. Andre rettighedshavere (for eksempel panthavere og leasinggiver) kunne også være dækket, idet disse dog ikke kunne få erstatning, hvis forsikringstageren ikke kunne få forsikring som følge af en dækningsundtagelse. Det fremgår i forlængelse af sidstnævnte vilkår, at forsikringsaftalelovens § 54 herved var fraveget.

Retten finder, at **B** ved punkt 2.1 i bilforsikringsbetingelserne har fraveget udgangspunktet i forsikringsaftalelovens § 54, stk. 1, om den sikrede personkreds for så vidt angår andre rettighedshavere i de tilfælde, hvor erstatning er udelukket som følge af en forsikringsundtagelse. Efter formuleringen af punkt 2.1 kan forsikringsaftalelovens § 54, stk. 1, ikke i øvrigt anses for fraveget. Herefter dækker kaskoforsikringen hos **B** også den skade, der skete på bilen med registreringsnummer [REDACTED] den 31. december 2019, mens bilen henstod hos **F** idet bemærkes, at skaden ikke er omfattet af en dækningsundtagelse.

F må derfor anses som medforsikret for samme skade under den kaskoforsikring, som **C** havde tegnet hos **B** således at **A** som følge af dobbeltforsikring kan gøre regres mod **B** i medfør af forsikringsaftalelovens §§ 41 og 42.

Herefter, og da parterne er enige om den beløbsmæssige opgørelse, tager retten **A** påstand til følge.

Efter sagens værdi, forløb og udfald skal **B** betale sagsomkostninger til **A** med 20.000 kr. til dækning af udgifter til advokat og 2.020 kr. til dækning af retsafgift, i alt 22.020 kr. **A** er ikke momsregistreret.

THI KENDES FOR RET:

Sagsøgte, **B** tilpligtes til sagsøger, **A** at betale 71.052,84 kr. med tillæg af procesrente fra 7. december 2020.

B skal til **A** betale sagsomkostninger med 22.020 kr.

Beløbene skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.